

A close-up photograph of yellow daffodils serves as the background for the entire page. The flowers are in various stages of bloom, with some in sharp focus and others blurred in the foreground and background. The lighting is soft and natural, highlighting the vibrant yellow of the petals.

&

NR 1 2017

LIDANDE OCH PASSION
ATT FÖRLORA SITT BARN
GUD OCH VÄGMÄRKET
VARFÖR KORSET?
HJÄLP ATT SÖKA PENGAR

JOHANNEBERGS FÖRSAMLINGSBLAD

Herr Gårman och korset

Påskan är i grunden en glädjehögtid. Men det är också ett tillfälle då livets svåra sidor kan komma nära.

I detta nummer av & berörs tar vi upp förlust och lidande.

Församlingens diakon Maria Hanner skriver här om korset, påskens centrum.

Övergångsställe. Ett ställe där man går över. Här går man. Herr Gårman.

På Avenyn i Göteborg har Herr Gårman fått IFK tröja, den matchar skyltens färger fint men annars kan jag väl ana att det råder delade meningar om huruvida det är en lämplig klädsel eller inte. Det har även debatterats om vikten av att skylten numera har en kvinnlig variant. Det är väldigt trevligt att Herr Gårman har fått en fru, tycker jag. För mig som kvinna blir bilden ännu mer talande.

På bilden ser jag mig själv gå över gatan inuti en stor triangel, vår vanligaste bild för treenigheten. Tre olika sidor – en och samma geometriska form. Fader, Son och Ande – en enda Gud. I mitt finns jag. Och du.

Jag får närma mig övergångsstället och bli påmind om att jag vandrar innesluten av den

högstes närhet. Älskad och sedd, mitt i all min brustenhets. Mitt i trafikbullret som är mitt liv. De två olika märkena för övergångsställe, Herr och Fru Gårman, »är likvärdiga och kan användas var för sig eller tillsammans« meddelar Transportstyrelsen. Man eller kvinna, rik eller fattig, glad eller ledsen. Alla är vi inneslutna i Guds kärleksfulla närhet.

På övergångsstället får jag korsa gatan tryggt och säkert. Två vägar som går i varsin riktning och korsar varandra. Min vardaglighet och själva evigheten möts i korsvägen.

Korset i sig är ett övergångsställe, en övergång för Jesus. Från livet i Galileen som spektakulär och omtvistad kringresande predikant till att bli hånad, avklädd, torterad och slutligen dödad i den plågsammaste av den tidens avrättningar. Övergången från liv till död. Och sedan på

Tidningens namn består av ett inkluderande tecken, därför att Johannebergs församling vill finnas till för alla.

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Den räknas som samhällsinformation och delas ut gratis till alla hushåll inom församlingens geografiska gränser.

Ansvarig utgivare: Mattias Sundkvist

Redaktör: Jonatan Sverker, tel. 0768-02 86 66
jonatan.sverker@svenskakyrkan.se

Redaktion: Mats Enander, Gunnar Persson,
Johannes Nordberg

Tryck: Sandstens, Göteborg

Distribution: Posten

påskdagens morgon övergången från död till liv, från förödmjukelse till seger, från mörker till ljus.

Korset är även ett övergångsställe för mig. En övergång med Jesus från förgängelse till evighet. Till Guds rike mitt i denna världen och till en framtid efter det yttersta. Genom korset får jag gå över från död till liv. Innesluten i Gud själv.

Herr och fru Gärman visar var vi kan gå över säkert i trafiken, men livet saknar ofta skyltar för var vi kan gå över utan att skada varandra i vår vilda framfart. Men vi kan vara inneslutna i den treenige Guden – Fadern, Sonen och Anden. Vart vi än går. Och hur det än går.

Ibland hjälper det mig att se lite mer nyanserat på mina medmänniskor när jag föreställer mig den där stora triangeln kring dem. Här ser jag någon som Gud älskar, även om jag kan ha svårt för det. Även om de inte ens vet om det själva.

MARIA HANNER

Detta är ett utdrag ur Maria Hanners bok "Möten längs vägen". Boken går att köpa i Buråskyrkan, bokhandeln Din Bok eller från en internetbokhandel.

Utdraget publiceras med godkännande av Argument förlag.

Att förlora ett barn

När Rebecka var 3,5 år stängde hon dörren till lekstugan bakom sig en sista gång.

— Vi hade inte talat med henne om döden, men det var som om hon visste.

Kyrkoherde Mattias Sundkvist lever med saknaden efter ett barn.

Mattias Sundkvist bor idag i Alingsås med sin fru Lotta och deras tre barn. Men en familjemedlem är inte med dem, Rebecka, som skulle ha varit tolv år idag, ligger begravd i hemstaden Boden.

— Vi har som familj fått uppleva att sorgen är en läkeprocess. Men det finns ändå något kvar i själen, en ärrbildning. I någon mening kommer jag aldrig att bli densamme igen, säger Mattias.

Beskedet blev en chock

Han tar fram en bild på Rebecka från hennes tid som nyfödd. Redan då, ja, tidigare än så, visste de att Rebeckas liv kunde bli kort. Under den första fosterundersökningen hade det upptäckts att hon hade ett väldigt allvarligt hjärtfel, vänster kammare saknades.

— Vi hade gått igenom två graviditeter tidigare, och hade sett undersökningen som en ren rutin. Att få detta besked blev en chock, säger han.

Barn med denna missbildning levde fram till 1990-talet bara i några dagar. Men när Rebecka föddes fanns möjligheter att genom avancerad kirurgi skapa ett

fungerande hjärta. Hon genomgick sin första operation redan som nyfödd på Östra sjukhuset i Göteborg, ett av de två sjukhus i lanet som utför hjärtkirurgi på barn. Ingreppet var på ett sätt lyckosamt, hon överlevde. Men efter några månader tillstötte komplikationer. Trots ytterligare operation insåg Mattias att de höll på att förlora henne.

Läkarna bedömde att den enda utvägen var en transplantation. Den 25 februari, när Rebecka var åtta månader, fick familjen beskedet att det var dags.

— Det var en märklig dag. Någonstans sörjde en familj ett barn som de förlorat, samtidigt skulle vårt barn få ett nytt hjärta, säger han.

Levde på lånad tid

För Rebecka blev operationen dörren till ett nytt liv. Redan den andra dagen satte hon sig upp i sängen med rosiga kinder och ville äta själv, något som hon aldrig gjort förut.

— Efter det hade vi två ganska bra och normala år. Jag såg nog mer oproblematiskt på det än Lotta, som visste att prognoserna inte var bra. Hon tänkte nog att vi hade henne på lånad tid.

När Rebecka var tre år upptäckte Mattias och Lotta att hon hade en knöl på magen. De trodde först inte att det var farligt, men de fick resa från Boden till Göteborg med henne. Efter undersökningen på Östra sjukhuset konstaterades att knölen var en tumör. De mediciner som används för att förhindra att transplanterade organ stöts bort försvagar immunförsvaret och

Mattias Sundkvists dotter Rebecka föddes med ett svårt hjärtfel. Sedan fick hon cancer och avled när hon bara var 3,5 år.

kan därför öka risken för en särskild typ av cancer.

Tyckte ni inte att det var hemskt orättvist?

— Under åren med Rebecka fick jag den frågan ganska ofta, kanske speciellt för att jag är präst. Men jag tänkte, och tänker, att så här är livet. Barn blir sjuka, en del barn föds med hjärtfel, en del får cancer. Om det kan drabba andra, varför kan det inte drabba

mig? Men om jag ska vara ärlig så har det nog funnits stunder då jag också ställt den frågan.

De började prata om framtiden

När behandlingen inleddes var läkarna optimistiska. Men tumören fortsatte att växa och starkare cellgifter fick sättas in.

"Det är en otrolig vanmaktskänsla att inte kunna hjälpa sitt barn när hon vädjar med blicken."

— En av de största vändorna var att se henne lida när morfinet inte tog bort all smärta. Mer än allt vill man som förälder ta den smärtan i sin egen kropp, men det går inte. Det är en otrolig vanmaktskänsla att inte kunna hjälpa sitt barn när hon vädjar med blicken, säger han.

Efter flera omgångar av cellgifter började tumören att ge med sig. De kunde prata om framtiden, snart skulle hela familjen vara hemma i Boden igen. Men en kväll såg de att Rebecka hade en knöl på halsen.

— De kollade det på sjukhuset och trodde inte det var farligt. Men knölen växte, nästa dag vad den som en pingisboll och blev större och större, det var en tumör. Läkarna sa då att det inte fanns något att göra, det var bara dagar kvar.

Rebecka sa att allt var slut

Hur tar man farväl av ett barn? Rebecka fick vara ensam med föräldrarna i Östra sjukhusets lekterapirum. I vanliga fall kunde hon hålla på i timmar med dockorna och leksaksspisen. Nu såg hon till att leka med varje leksak, effektivt och snabbt, som om hon tog avsked. Och i den affär där hon brukade sälja mat, där sa hon till Mattias att korven var slut, allt var slut. Rebecka stängde affären och såg sig inte om.

— Vi hade inte talat med henne om döden, men det var som om hon visste.

Mattias och Lotta vändades mycket över hur döden skulle komma till henne. Skulle hon kvävas långsamt? Skulle det bli en plågsam och utdragen dödskamp? Tre

vänner kom på besök för att be för Rebecka, främst för helande, men också för att döendet inte skulle bli ångestfyllt.

En fredag morgon, en vecka efter att knölen visat sig, var tiden inne. Mattias höll Rebecka i sina armar, hon blundade. Det var tyst och stilla. Hennes lilla hjärta fortsatte att slå, men Lotta lyfte på ögonlocken och såg att hon inte längre var där med dem.

— Det låter väldigt märkligt, men det var fridfullt.

En himmel att leka i

Sorgen efter Rebecka var smärtsam lång tid efter hennes bortgång. Och saknaden bär han fortfarande med sig.

Men när han nu firar påsk är det inte känslan av död som dominerar.

— Påskens skeende med Jesus död, gravläggning och uppståndelse, det skänker en riktning, mening och hopp i mitt eget liv. Och det ger givetvis även hopp när jag tänker på Rebecka, säger han.

Under Rebeckas begravning sjöng de tillsammans psalmen "De skall gå till den heliga staden". Texten handlar om glädjen i himlen, hur man där ska dansa och sjunga och "leka med änglar och helgon i Guds paradis".

— Det är en bild där jag gärna ser Rebecka i.

JONATAN SVERKER

Rebecka fick gå en kort tid på förskolan. Detta är hennes enda dagisfotografi.

Johannebergs församling stöttar människor i livets svåra stunder.

Det kan röra sig om mat när kylan är tom eller om tillfälligt ekonomiskt stöd när kassan har sinat.

Vill du hjälpa oss att hjälpa människor som bor i Landala, Johanneberg och Krokslätt?

Nu finns det möjlighet att skänka pengar till Johannebergs diakonifond.

Din gåva gör skillnad.

Bankgiro: 116204-9 (Märk inbetalningen: "Diakonigåva Johanneberg")

Swish: 123 351 20 43

Här finns hjälp att söka pengar

Är du ekonomiskt behövande? Vi hjälper dig att finna de fonder som kan vara aktuella för dig och med att sammanställa en komplett ansökan. Vi bjuder på fika.

Ta med dig:

Besked om hushållets samtliga inkomster, aktuell deklarationsblankett med specifikation, aktuell hyresavi, familjebevis som beställs från Skatteverket och eventuellt läkarintyg.

20 april kl 10-13 och 25 april kl 15-18 i Johannebergs församlingshem.

Lyssna på musikal i Buråskyrkan

Musikalen "Den gode herden" av Åsa Eriksson framförs av barnkörerna Myra, Dagg, Sela samt ett antal vuxna sångare lördagen den 22 april kl 15 i Buråskyrkan.

Det blir också ett genrep torsdagen den 20 april kl 17 som är öppet för publik.

Nytt golv och ljus i kyrkan

Johannebergskyrkan är stängd för renovering mellan 1 mars och 1 juni. Under denna period används församlingshemmet för gudstjänster, konserter och annan verksamhet.

Församlingshemmet är det gula tegelhuset intill kyrkan, ingång från Walleriusgatan 1.

Gudstjänst ute i Landala

På Kristi himmelsfärdsdag blir det friluftsgudstjänst i Landala. Eftermiddagen inleds med brunnsmusik kl 15. En timme senare blir det gudstjänst.

Mötesplatser med Gud

Del 11: Korset

GUNNAR PERSSON

Vad är ett kors - två linjer som korsar varandra?

Symbolen får oss idag ofta att tänka på döden. Kan denna symbol verkligen vara en mötesplats med Gud?

Nja, det är egentligen inte symbolen som är en mötesplats med Gud. Med korset menar vi i kristen tradition det redskap av trä där Jesus torterades till döds. Det är inte ens säkert att det hade korsform, men det är inte det viktiga. Det viktiga är att det är det redskap genom vilket Jesus dog.

Tortyrredskap! Har inte världen nog med tortyr, utan att Gud måste låta sin Son torteras till döds också? Skall inte Gud vara god? Hur kan han använda tortyr?

Men det är ju just det som är poängen med Korset - att Gud vill sätta en gräns mot tortyr och all annan ondska! Det är ju inte så att Gud torterar sin Son. Tvärtom är det så att Jesus, Guds Son, som själv är Gud, frivilligt låter sig torteras till döds. Gud utför alltså inget ont, men han utsätter sig frivilligt för världens ondska.

Men vad är poängen med det? Hur kan det sätta en gräns för världens ondska? Gud hade mycket väl kunnat sätta en gräns för världens ondska omedelbart. Problemet är bara, att det onda även finns i mig. Om Gud skulle sätta en gräns för världens ondska nu,

skulle han därför bli tvungen att ta bort även mig tillsammans med det onda. Men istället vill han ta bort det onda ur mig, och rädda mig.

Och det är här Jesu död kommer in. Istället för att straffa mig för det onda jag gjort, låter Gud straffet drabba Jesus i mitt ställe. Och istället för att räkna Jesus som rättfärdig, räknar Gud Jesu goda gärningar som mina. Jag får byta med Jesus. Jesus tar konsekvensen av alla människors synder, och jag går fri!

Det enda jag behöver göra, är att tro att det är så. Eftersom det är mina gärningar som är problemet, kan ingen gärning heller vara lösningen. Därför lät Gud det bero av tro. Jesus bar mina synder och vill räcka mig sin rättfärdighet. Om jag tror att det är så, så blir jag förlåten och räknas som rättfärdig. När Gud sedan erbjudit oss alla att befrias från det onda i oss, genom

tron på Jesus, kommer Gud att slutgiltigt sätta en gräns för det onda.

Korset är därför i hög grad en mötesplats med Gud - en mötesplats där vi räddas från Guds stora dom över det onda i världen.

Tidigare mötesplatser med Gud

- 5) Gemenskapen - & 2015:3
- 6) Diakoni - & 2015:4
- 7) Fotatvagning - & 2016:1
- 8) Sanningen - & 2016:2
- 9) Studier - & 2016:3
- 10) Löften - & 2016:4

Läs om dem på www.svenskakyrkan.se/johanneberg

LUNCHMUSIK: DEBUSSY TILL LUNCH

Tisdag 11 april kl 12

LUNCHMUSIK: GITARRDUO TILL LUNCH

Tisdag 25 april kl 12

MED PSALMEN I CENTRUM

Följ med på upptäcktsfärd bland nya och gamla psalmer i påsk- och vårtid.

Sjung tillsammans med Jubilatekören, Johannebergskören, Göran Allvar och Jan K Delemark.

Eftersits: fika med saffranspannkaka och salmbärssylt!

Söndag 7 maj kl 16

LUNCHMUSIK: FYRHÄNDIGT PIANO

Tisdag 9 maj kl 12

LUNCHMUSIK: IM WUNDERSCHÖNEN MONAT MAI

Tisdag 23 maj kl 12

Vill du sjunga i kör?

I Johannebergs församling finns många körer, för barn och för vuxna, för nybörjare och för avancerade sångare.

Information om alla körer finns på vår hemsida. Du kan också kontakta församlingens köransvariga:

Göran Allvar
0737-73 86 57
goran.allvar@svenskakyrkan.se

Jan K Delemark
031-731 86 37
jan.k.delemark@svenskakyrkan.se

Karin Stenbäck
0706-89 70 16
karin.stenback@svenskakyrkan.se

Caroline Hernberger
0733-54 69 33
caroline.hernberger@svenskakyrkan.se

Gudstjänster under påsken

BURÅSKYRKAN

13/4	Skärtorsdagen	19 Skärtorsdagsmässa
14/4	Långfredagen	10 Långfredagsgudstjänst 18 Jesu gravläggning
15/4	Påskafton	23 Påsknattsmässa
16/4	Påskdagen	10 Högmässa
17/4	Annandag påsk	17 Emmausvandring fr Landala torg 18 Mässa

JOHANNEBERGSKYRKAN

13/4	Skärtorsdagen	18 Skärtorsdagsmässa
14/4	Långfredagen	11 Långfredagsgudstjänst
16/4	Påskdagen	11 Högmässa
17/4	Annandag påsk	11 Högmässa

Kontakta oss

Johannebergs församling
Walleriusgatan 1
412 58 Göteborg

www.svenskakyrkan.se/johanneberg

E-post: johanneberg.forsamling@svenskakyrkan.se

Tel: 031-731 86 30 (gemensam växel)

Bokning av dop, vigsel, begravning

Tel: 031-731 66 00

E-post: gbg.bokning.centrum@svenskakyrkan.se

Präster

Kyrkoherde Mattias Sundkvist
031-731 86 35
mattias.sundkvist@svenskakyrkan.se

Mats Enander
031-731 86 65
mats.enander@svenskakyrkan.se

Niclas Bergenheim
031-731 86 45
niclas.bergenheim@svenskakyrkan.se

Ingemar L Scott
031-731 86 55
ingemar.l.scott@svenskakyrkan.se

Diakoner

Maria Hanner
031-731 86 48
maria.hanner@svenskakyrkan.se

Ann Åkesson
031-731 86 68
ann.akesson@svenskakyrkan.se

Lisbeth Larsson (diakoniassistent)
0737-735933
lisbeth.larsson2@svenskakyrkan.se

Passion för de lidande

Som präst får man ofta trösta och vägleda. Ibland handlar det om att finnas där och bara lyssna, vilket inte alls behöver vara meningslöst. Om ingen lyssnat hade kanske aldrig frågorna ens ställts.

Det som är svårt för mig som präst att acceptera är när jag får höra om lidande som inte skulle behövas. Vi människor gör varandra illa utan anledning, ofta för att vi själva är otrygga och ensamma.

För några år sedan besökte jag London och lyssnade då till en pastor som berättade om hur han levde med smärtan efter sin son, som hade tagit livet av sig. Tårarna rann, inte bara hos mig. Alla berördes. Hur kunde detta ha fått ske?

Men mitt i smärtan fanns det något av ljus. När han berättade om sin sorg kunde andra stötta och hjälpa honom.

Många lider i ensamhet, men så borde det inte vara. Vi borde som pastorn ha människor omkring oss som kan hjälpa. Kyrkan och församlingen i Johanneberg finns där för att du och jag ska kunna ha

gemenskap, där kan vi finna människor att dela svårigheter och lidande med.

Grunden för kyrkans gemenskap är Jesus. Även när vi inte lyckas se varandra och människor kommer i kläm finns Gud där för oss genom Jesus Kristus. Han har själv lovat oss att aldrig lämna eller överge oss.

Vi är nu inne i slutet av det som kallas passionstiden, som utgör en förberedelse inför själva påskfirandet. Passionstiden är en period under året då det speciellt finns möjlighet att reflektera över lidande och smärta.

Men begreppet passion innehåller ju inte bara lidande. Att vara passionerad är underbart, om det är något gott som är objektet.

Jesu passion är att älska mänskligheten. Och låt oss bara inte glömma att påskan är uppståndelse och glädje.

Mats Enander

Präst i Buråskyrkan

073-773 86 71

mats.enander@svenskakyrkan.se